Dispărut

Gheorghe Popescu copil etate 11 ani și jum. îmbrăcat în haine maro, șapcă de școală primară în cap, trenșcot bej, ochi albaștri și degetul mare dela mâna stângă jumătate lipsă.

Rugăm cine știe unde se află a anunța părinți în Pasajul Român nr. 9 la Toni Popescu tel. 5.68.14. 34

GREFA TRIBUNALULUI DOLJ SECȚIA I-a

Publicație

Nr. 5012 din 9/III/1946

D. Nicolae C. C. Bițoleanu din Coțofenii din fața Dolj a intentat acțiune de divorț în contra soției sale Paraschiva Nicolae C. C. Bițoleanu din Corabia pentru motive determinate.

Din această căsătorie au rezultat copiii: Elena de 17 ani, Aurora de 15 ani, Nicolae de 13 ani, Constantin de 9 ani, și Corneliu de 6 ani, iar soția posedă trei pogoane de pământ situat în comuna Vișina Veche Romanați, două pogoane de pământ situat în comuna Vișina Veche Romanați, două pogoane și un pogon în comuna Vișina jud. Romanați și două planuri loc de casă tot orașul Corabia, planurile având numărul 43 și 454 vecine la miază zi cu strada Mihail Kogălniceanu, la m. n. cu Pandele Petriș, la răsărit cu Petrache Iliescu și la apus cu strada D. Cezianu.

Alte șapte pogoane și jumătate teren arabil situat pe teritoriul orașului Corabia Romanați, o casă cu patru camere, sală și dependințe situate în Corabia str. General Averescu nr. 19.

Această din urmă avere aflată în litigiu cu reclamantul pretinzând că este cumpărată pe numele păritei în mod fictiv. Se publică potrivit art. 285 c. civil.

Prim grefier (ss.) C. *Ionescu*

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

PUBLICAȚIE

Nr. 5447 4 Mai 1946

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 13 Mai a. c. orele 10 a. m. se va ține în localul Ministerului Educației Naționale — Direcția Administrativă — Str. Ing. N. C. Starostescu Nr. 6, licitație publică cu oferte închise, urmată de tratare orală cu termen de urgență, pentru tipărirea a 150.000 bilete de intrare Strandul Tineretului.

Toate firmele și persoanele care vor lua parte la licitație vor depune pe lângă oferta închisă și garanția de 5% din suma oferită. Oferta se va face numai în conformitate cu caietul de sarcini care poate fi consultat în fiecare zi de lucru, între orele 8—12 la Direcția Administrativă, din Str. Ing. N. C. Starostescu Nr. 6, tramvai 5.

Director, A. Marinescu

Subdirector, Const. Cojan

PAROHIA Sf. Gheorghe-Plevna BUCUREȘTI

Se aduce la cunoștința generală că Vineri 10 Mai, ora 9 dim., va avea loc în Biserică licitație publică orală pentru închirierea a două parcele din terenul liber proprietatea bisericii situat în calea Plevnei 120, colț cu str. Gl. Anghelescu, pentru construire de ateliere mecanice.

Caetul de sarcini și informațiuni la cancelaria parohială, zilnic str. Gl. Anghelescu 112.

Costul prezentei publicații va fi suportat de adjudecatari.

Paroh Pr. *Iordache Pascu*

Nr. 54 din 7 Mai 1946. 14

GREFA TRIBUNALULUI MEHEDINȚI S. I. A.

Extract

Nr. 13.856 anul 1946 Aprilie 2.

Conform jurnalului Nr. 28933/946, subsemnatul examinând dosarul Nr. 2362/945, al acestui tribunal am constatat că recl. I. Tutunaru cu domiciliul în comuna Tismana Gorj prin petiția înreg. la Nr. 19.909/946, a acționat în judecată pentru divorț pe soția sa Ioana I. Tutunaru zisă Floarea, arătând că din căsătorie au trei copii dintre care doi minori anume: Constantin și Nicolae și unul major Domnica. Soții posedă următoarea avere:

Ion Tutunaru 1,50 ha. teren arabil și 0,50 hectare fânețe în hotarul comunei Roșiuța.

Pârâta Ioana I. Tutunaru posedă 0,50 ha. arabil, 0,25 ha. fânețe și 0,25 islaz în hotarul comunei Roșiuța.

Grefier, D. Sfetcu. 8625

TRIBUNALUL DOLJ, SECȚIA II-a

EXTRAS

Nr. 168811

Doamna Elena T. Tărdel din Craiova, strada Impăratul Traian Nr. 120, a intentat acțiune de divorț contra soțului său Plutonier major Teodor Tărdel din Regimentul I Călărași Craiova, pentru motive determinate de lege, prin acțiunea înreg. la Nr. 6672/942.

Din căsătoria soților au rezultat doi copii și anume.

Ștefana în etate de șase ani și Gheorghe în etate de patru ani.

Soțul pârât posedă ca avere imobiliară 1.75 hectare pământ arabil situat pe teritoriul Comunei Drănic Dolj, ce-l posedă ca drept de moștenire de la tatăl său din trupul de 5.25 hectare.

Grefier, Iosif C. Smarandache

TEREN

vând urgent 430 mp. fațada 20. Parcul Jianu. Agenția ALBINI. Tel., 3.65.89—4.53.54.

4015

VIER IORK

Rasă pură 1 an vând Sirenelor 58. 62

Concursuri speciale pentru numire în funcțiuni de mișcare și exploatare C. F. R.

Pentru numirea în funcțiunile de impiegați de mișcare, telegrafiști, casieri, declaranți vamali, conductori, magazineri, acari, frânari și manevranți, în mod cu totul excepțional, prin derogare dela Statut privitor la condițiile de studii și numai pentru anul în curs, se publică concursuri speciale cu durata redusă și anume:

1) **Absolvente — femei — a 8 clase** liceu teoretic, comercial sau industrial, pot concura la școala medie M/V pentru funcția de casiere de (bilete, mărfuri, bagaje, mesagerii) și declarante vamale.

Examenele se vor ține în ziua de 5.VI.946 la București și Timișoara — candidatele vor avea vârsta de 21—30 ani.

2) **Absolvenți a 4 clase liceu teoretic** sau comercial ori 8 clase de alte școli secundare, pot concura la școala medie M/C pentru funcția de impiegat de mișcare.

Examenele se vor ține în ziua de 26.V.946 la București, Brăila, Craiova, Brașov, Timișoara, Oradea, Cluj și Iași.

Candidații vor avea vârsta de 18—20 sau 21—30 ani, și legea recrutării satisfăcută.

3) **Absolvente — femei — a 4 clase** liceu teoretic sau comercial pot concura la școala inferioară M. pentru funcția de telegrafiste.

Examenele se vor ține în ziua de 28.V.946 la București, Brăila și Iași.

Candidatele vor avea vârsta de 18—30 ani.

4) **Absolvenți a 2 clase liceu teoretic** sau comercial sau 4 clase de alte școli secundare pot concura la școala inferioară M/C pentru funcția de conductor de tren sau magaziner de mărfuri.

Examenele se vor ține în ziua de 10.VI.946 la București, Brăila, Craiova, Brașov, Timișoara, Oradea, Cluj și Iași.

Candidații vor avea vârsta de 18—20 ani și 21—30 ani și legea recrutării satisfăcută.

5) **Absolvenți a cel puțin 4 clase** primare pot concura la școala elementară M. pentru funcția de acari, frânari și manevranți de vagoane.

Examenele se vor ține în ziua de 5.VI.946 la stațiile Ploești Sud, Urziceni, Fetești, București Triaj, Constanța, Brăila, Galați, Mărășești, Craiova P.-Olt, Pitești, Brașov, Sighișoara, Teius, Sibiu, Ciceu, Timișoara, Arad, Caransebeș, Cluj, Tg. Mureș, Dej, Iași, Pașcani și Bacău.

Candidații vor avea vârsta de cel puțin 21 ani și legea recrutării satisfăcută și cel mult 38 ani.

Pentru funcțiunile de impiegat de mișcare și telegrafist se admit practicanți, cari vor avea aceleași drepturi ca și absolvenții de școală. Pentru aceștia se vor face publicații la timp.

Personalul din cadrele C. F. R. va fi admis după normele stabilite prin ord. 35403 DG. Data prezentării cererile și celelalte condițiuni de admitere, tratare, programul săptămânal, durata cursurilor sunt publicate în F. Of. 1375, precum și într'una din F. Of. apărute în ziua de 2 Mai 1946, cari se găsesc la orice stație sau unitate C. F. R., organele acestora având obligația de a le ține la dispoziția solicitanților.

Pentru examenele de casiere s'a mai publicat un concurs pentru data de 15 Mai a. c. în F. Of. No. 1685.

16

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR OFICIUL NAȚIONAL AL COLONIZĂRII

PUBLICAȚIE

No. 4834 din 29 Aprilie 1946

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 31 Mai 1946, orele 16 se va ține în localul Oficiului Național al Colonizărilor, situat în București, strada Pictor Grigorescu No. 12, licitația publică pentru vinderea inventarului de morărit fost Heinrich Stamller din Constanța, având prețul inițial de 12.000.000.

Licitația se va ține cu oferta închise și în conformitate cu art. 88—110 inclusiv din Legea Contabilității Publice, Regulamentul O. C. L.-ului și normele publicate în M. Of. No. 127 din 4 Iunie 1931.

Toate persoanele care vor lua parte la licitație, vor depune pe lângă oferte și garanția de 5% din valoarea prețului oferit, sub formă de recipisă consemnată la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini care poate fi văzut în fiecare zi de lucru dela orele 11—13 în localul Oficiului Național al Colonizărilor, strada Pictor Grigorescu Nr. 12, sau la Constanța, la Inspectoratul General al Colonizărilor, B-dul Ferdinand No. 39.

Director general, M. Ciocâltău 8612

INCUNOȘTIINȚARE

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 28 Mai 1946, ora 8 dimineața, în Camera de Consiliu a Tribunalului Iași s. III, se va cerceta cererea de radiarea mențiunilor făcute conform legei conversiunei de către debitoarea Elena Ernest Mihailescu

Cei ce au interes se vor prezenta, cunoscând că la neurmare se va proceda conform legei.

Președinte Trib. Iași s. III, *Indescifrabil*

Prim Grefier, *Indescifrabil*

No. 3798/946 Mai 4. 8323

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

PUBLICAȚIE

5072 din 30.IV.946

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de 14 Mai a. c. orele 10 a. m. va avea loc la Direcția Administrativă din Ministerul Educației Naționale Str. Ing. N. Cucu Starostescu Nr. 6 tramvai 5, licitație publică urmată de tratare orală, pentru concesionarea Cabinetului fotografic și dreptului de a fotografia în interiorul Ștrandului Tineretului (Kiseleff).

Ofertele se vor face în conformitate cu caetul de sarcini, care poate fi consultat în fiecare zi de lucru, între orele 9—13 a. m. la Direcția Administrativă, adresa de mai sus.

La tratare se va depune și garanția legală de 5%.

Director, A. Marinescu

Subdirector, Const. Cojan

63

UNIVERSITATEA DIN IAȘI RECTORATUL

PUBLICAȚIE

No. 1400 din 29 Aprilie 1946

Se publică vacanța următoarelor posturi, pentru ocuparea lor prin concurs, conform dispozițiunilor art. 61 și următoarele din Codul Funcționarilor Publici:

La Facultatea de Litere și Filosofie

Un post de bibliotecar șef (Grupa A. 34, tip. 24).

Un post de bibliotecar principal pentru Institutul de Filologie Română (Grupa A. 34, tip. 27).

La Oficiul Universitar

Un post de director (Grupa A., 20, tip. 20).

2 posturi de asistenți de Educație Fizică (Grupa A. 20, tip. 28).

Cererile însoțite de acte se vor depune în termen de 30 zile, pentru posturile dela Facultatea de Litere, la Decanatul Facultății, pentru posturile dela Oficiul Universitar, la Secretariatul Rectoratului Universității Iași.

8617

C. A. M.

PUBLICAȚIE DE LICITAȚIE

Serviciul Cumpărărilor din Direcția Generală a Cassei Autonome a Monopolurilor Regatului României, din București, calea Victoriei No. 152, etaj II, va ține la 18 Mai 1946, o licitație publică pentru procurarea a:

100.000 metri pânză de cânepă de 78 cm. și

100.000 metri pânză de cânepă de 117 cm.

necesară la ambalatul tutunului.

Licitația se va ține în conformitate cu art. 88—110 din Legea Contabilității Publice și Regulamentul Direcției Licitațiilor.

Caietul de sarcini cu condițiile de calitate, se poate vedea în orice zi de lucru, între orele 11—13.

Ofertele vor fi însoțite de garanția legală de 5% din valoarea furniturii. 8616

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Publicație

No. 5033 din 2 Mai 1946

Se aduce la cunoștința celor interesați că în ziua de Sâmbătă 11 Mai 1946, ora 10, se va ține în localul Ministerului Educației Naționale, Direcția Administrativă, situat în București, str. Ing. N. Cucu Starostescu Nr. 6, licitație publică cu oferte închise urmată de tratare orală cu termen de urgență, pentru concesionarea restaurantului, bufetului și cofetăriei din incinta Ștrandului Tineretului, (Kiseleff).

Concesionarea se va face în bloc.

Licitația publică cu oferte închise urmată de tratare, se va ține în conformitate cu art. 88—110 din L. C. P., și regulamentul Oficiului general al planurilor de investiții, înzestrare și furnituri publice.

Toate firmele și persoanele care vor lua parte la licitație, vor depune pe lângă ofertă închisă și o garanție de 5 la sută din suma oferită, iar oferta se va face numai în conformitate cu caetul de sarcini, care poate fi consultat în fiecare zi de lucru, între orele 8—13, în localul Ministerului din str. Ing. N. Cucu Starostescu nr. 6, tramvai 5.

Director, *Indescifrabil*

Subdirector, *Const. Cojan*

Apartament și Garsonieră

libere, predabil Octombrie, blocul ridicat complect. Piața Rosetti. Telefonați 4.53.54. 4016

BUCĂTĂREASA

perfectă, cu acte, angajăm vara fermă, iarna București. Hotel Capșa, Camera 3.

Casa José Hary

Maeștrii—Cupeuri

Budapesta—Paris—Viena

ULTIMELE MODELE ORIGINALE

Rochii, Mantouri, Mode, Lengerie Dame și Copii.

Str. Bibescu Vodă Nr. 22

Telefon 5.00.53.

Se execută cu PREȚURI EXCEPȚIONAL DE REDUSE, lucrări din nou cât și transformări, reparații, etc. în Atelierele noastre. 26

PREDAU

depozit de vinuri în plină activitate cu tot inventarul

Adresați telefon 1.12.32

Firmă de PUBLICITATE

cu vechime pe piață, relațiuni străinătate, închiriez cu vad centru. Informațiuni tel. 3.42.97

Apartament

4 camere + Holl, modern răcoros, caut. Telefon 4.28.90. 56

Cumpăr

mobilă luxoasă hall. Telef. 4.35.28. 11

Caut Locomotivă Diesel

cale ferată normală. Manoliu, strada Curiați 1 Telef. 4.28.26, ora 14—17.

No. 78.231 DG/1946

DIRECȚIUNEA GENERALĂ C. F. R.

Vineri 24 Mai 1946 licitație publică pentru:

26.000 mp. trestie de tavane.

Calitatea va fi cea cerută de caetul de sarcini C. F. R. pentru executarea clădirilor.

Concurenții pot oferi furnitura și numai parțial în limita capacității de producție.

Detalii în Foaia Licitațiilor CFR. la Direcțiunea Aprovizionării Materialelor. 12247

Uitat în taxiul

care m'a dus la Administrația financiară a sect. III Albastru în ziua de 30 Aprilie, ora 10 a. m.

Una servietă de porc, conținând acte personale și o mapă cu următoarele facturi:

No. 68 emisă de Ilie Georgescu

No. 11 emisă de Nicolae Vasilescu

No. 12 emisă de Idem

No 26 emisă de Idem

No. 178 emisă de A. C-tinescu

No. 1 emisă de I. Hongu

No. 118 emisă de M. Kreindler

No. 55 emisă de Ion Grigorescu

Șoferul taxiului este rugat insistent a aduce actele și facturile reținându-și servieta, la adresa de mai jos:

T. CIOARĂ

Str. G-l C. Popescu 61

PROCESUL ANTONEȘTILOR

(Urmare din pag. I)

pundere formal și spun că nu există lege?

Ac. M. ANTONESCU: Dacă se va găsi unul dintre miniștri regimului mareșalului Antonescu care să spună că m'a auzit, nu în chestiunea evreilor, dar în orice chestiune timp de 4 ani, să se calce legea sau să se pună mâna pe mitralieră, vă rog să mă pedepsiți cu moartea pentru că nu ași merita să trăesc.

BUNURILE GASITE LA ACUZAT

PRESEDINTELE: In ceiace privește Transnistria aveți cunoștință de neregulile din Transnistria și dacă aveți cunoștință ați luat măsuri în consecință?

Ac. M. ANTONESCU: In ceiace privește pe guvernatorul Alexianu eu aveam o situație deosebită: D-sa era colegul meu de facultate Am citit actul de acuzare și am văzut că eu ași fi folosit nu știu ce beneficii dupe urma administrației d-lui Alexianu. Vă asigur că nu am făcut acest lucru.

PRESEDINTELE: In ceiace privește bunurile găsite la dvs. la 25 August bunuri de mare valoare — cum vă explicați existența lor, din ce fonduri proveneau?

Ac. M. ANTONESCU: La 23 August în casele de fier dela locurile unde locuiam eu, se găseau foarte multe devize. Sumele care se găseau în casele de fier atât dela Snagov cât și dela Butiman, toate sumele care au fost găsite nu-mi aparțin mie, ci sunt banii Statului, sunt banii ministerului de externe sunt fondurile aduse de curieri și primite de mine pentru ministerul de externe. Pot să dovedesc lucrul acesta atât cu mărturia directorului contabil din ministerul de externe cât și curierii care mi-au adus acești bani. Banii dealtfel se găsesc în actele ministerului de externe și este ușor de văzut din calcule că toate aceste sume nu-mi aparțin.

PRESEDINTELE: Dar este normal ca un ban public să se găsească într'o casă particulară?

Ac. M. ANTONESCU: Atrag atenția că eu eram particular într'o casă publică și că nu erau bani publici într'o casă particulară. Eu mă găseam în vilele dela Snagov și Butiman, care erau vile de evacuare ale Statului pentru guvern, nu erau case particulare ale mele. Iar casele de fier erau tot ale Statului.

PREȘEDINTELE: Dar erau locuințe destinate de Stat pentru uzul dvs. personal.

Ac. M. ANTONESCU: Nu. Erau vilele în care se întruneau consiliul de miniștri și în care erau și birourile.

PREȘEDINTELE: In ceiace privește fondul ministerului de externe din Elveția în ce scop l-ați creiat?

Ac. M. ANTONESCU: Problema fondului din Elveția are o origină mai indepărtată. Fondul a fost creiat de către guvern după ce la început Banca Națională a României prin cerere oficială, semnată de guvernatorul de atunci Ottulescu și dacă nu mă înșel și de d-nii Stoicescu și Romniceanu, în orice caz o cerere semnată, îmi aduc aminte cu preciziune de d-nii Stoicescu și Romniceanu, Banca Națională cerea evacuarea tezaurului. Și lăsa guvernului d-lui mareșal Antonescu, căruia îi era adresată această cerere, să ia măsuri în vederea acestei evacuări. Banca Națională în acest scop nu a mai adus în țară o parte din aceste fonduri ci le-a păstrat în Elveția.

Ac. p. SARACU: Cu ce valută erau socotiți acești bani?

Ac. M. ANTONESCU: Erau în aur și franci elvețieni.

PREȘEDINTELE: In scop personal ați întrebuințat din acești bani?

Ac. M. ANTONESCU: Nu am întrebuințat în scop personal și nici nu am ordonat să se întrebuințeze un franc elvețian sau o singură monedă de aur altfel decât pentru interesele Statului și pentru buna lui funcționare.

PREȘEDINTELE: O ultimă întrebare: ați înștiințat în acest scop asociația româno-germană?

Ac. M. ANTONESCU: Vorbeam cu prilejul întrebării pusă de d. ac. public în legătură cu misiunea d-lui Pflaumer, de stăruințele germanilor ca să se înființeze în România un partid național socialist.

Ac. p. SARACU: Cine a fost propus ca președinte al acestei asociații?

Ac. M. ANTONESCU: La început chiar d. Gh. Brătianu era să fie președinte, însă în momentul când s'a făcut constituirea d. Gh. Brătianu a trimis o scrisoare prin care spunea că pleacă pe front.

PREȘEDINTELE: Acuzatul Pantazi are de făcut o întrebare.

Ac. C. PANTAZI: Intreb întâi dacă d. Mihai Antonescu își amintește când după conferința dela Teheran, care a avut loc între englezi, americani și ruși am fost invitat la d-sa la un dejun în jurul lunei Ianuarie 1944 și cu acel prilej dacă m'a întrebat care este părerea mea asupra situației militare din punct de vedere al discuțiunilor care cred că s'ar fi urmărit la Teheran?

Ac. M. ANTONESCU: Dacă era după conferința dela Teheran sau nu, aceasta nu o știu, știu însă că d. general Pantazi și regret că trebue să spun adevărul, afirma că trebue să așteptăm până în August ca să vedem cum va evolua războiul. Și dacă îmi îngăduiți pot să vă spun chiar că numai cu 5 zile înainte de 23 August 1944 d. general Pantazi mi-a spus: D-le vice președinte cred că ați putea să începeți negocieri diplomatice în vederea armistițiului. Eu le aveam însă soldate de 1 an și jumătate și făcusem negocieri foarte serioase.

Ac. PANTAZI: D. Mareșal vorbind atunci în chestiunea mareșalului Badoglio, care tocmai alcătuise guvernul și încercase fără a reuși să încheie un armistițiu, d. mareșal Antonescu a spus în fața corpului ofițeresc că mareșalul Badoglio s'a dezonorat și în acelaș timp nu a realizat nimic.

PRESEDINTELE: Și ce întrebare vreți să-i puneți ac. M. Antonescu în legătură cu aceasta?

Ac. C. PANTAZI: Dacă în Martie 1944, când împreună cu generalul Șteflea coboram dela președinția consiliului de miniștri, d. M. Antonescu m'a rugat să nu mai meargă trupele mai departe înspre nordul Moldovei ci ele să rămână pe linia Focșani-Nămoloasa-Galați.

Ac. M. ANTONESCU: Cred că d. gen. Pantazi face o confuzie. Eu, în schimb, îmi amintesc că au fost împrejurări când am discutat cu d. gen. Pantazi problema ieșirii din războiu, când i-am cerut chiar cu poziția sa personală să sprijine această ieșire fără să găsesc prea multă înțelegere.

Ac. p. SĂRACU: Ce ați răspuns d-lui mareșal atunci?

Ac. M. ANTONESCU: Am spus d-lui mareșal cu acestt prilej: Țara întreagă așteaptă pace.

Ac. p. SARACU: Și ce a răspuns d. mareșal?

Ac. M. ANTONESCU: Ingăduiți să nu-mi amintesc.

Ac. p. Săracu: Dați-mi voie să vă amintesc eu. A spus așa: D-ta nu ești țară, țara sunt eu.

Ac. M. ANTONESCU: Din punct de vedere formal având în vedere poziția d-sale în acel moment, de conducător al țării, avea dreptate. Intr'adevăr, a spus acest lucru, iar eu am socotit că este bine să-l sfătuesc să consulte și factorii din țară ca să știe care este poziția țării în vederea războiului.

Ac. PANTAZI: O altă întrebare: dacă în a doua jumătate a lunei Iunie 1944 am fost la un local — nu-mi aduc aminte unde — unde era și d. Mihai Antonescu și l-am întrebat dece nu se ia legăturile cu Sovietele, iar d. M. Antonescu mi-a spus: Viu dela d. mareșal și este și d-sa pentru luarea legăturilor cu sovietele.

Ac. M. ANTONESCU: Am vrut să menajez pe d. general Pantazi. D-sa mi-a recomandat ca să iau legăturile cu Sovietele cu 5 zile înainte de armistițiu.

Ac. C. PANTAZI: Dacă la 23 August am fost printre generalii care am sfătuit pe mareșal să nu mai continue războiul.

Ac. M. ANTONESCU: Eu mă găsesc într'o poziție foarte grea pentrucă d. general Pantazi a făcut parte din guvernul Antonescu și pentru alte considerațiuni însă pot să vă asigur că în foarte multe împrejurări nu i-a făcut un serviciu d-lui mareșal Antonescu, în hotărârea pe care credea că era bine s'o ia, pentru încheierea războiului și prezentând ca dorință și voință a armatei altceva decât ce în realitate voia armata țării.

Ziua III-a a procesului

Ieri dimineață, în cea de-a treia zi a procesului, desbaterile au început cu interogatoriul lui Eugen Cristescu. Om care-și cunoaște bine meseria, acesta arată toate actele de sălbătecie ale Gestapoului. Personal, vini prea mari nu-și găsește.

Ședința s'a deschis la ora 8. și 20 D. președinte întreabă pe Eugen Cristescu:

In ce calitate ați lucrat și ce colaborare ați avut cu serviciul secret german?

Ac. E. CRISTESCU: Domnule președinte, în Țara Românească au existat mai multe servicii germane. După informațiile și verificările mele în România au existat 11 servicii secrete de informații germane din care 2 servicii au fost autorizate și recunoscute de statul român și anume: serviciul de informații pur al armatei germane și

E. CRISTESCU

apoi mai târziu în ultimile luni înainte de armistițiu atașatul de poliție Richter. In afară de aceste 2 servicii conform instanțelor diplomatice era permisă funcționarea unui serviciu de informare personală a ministrului german așa cum au miniștrii plenipotențiari din toate țările. In afară de aceste 3 servicii au mai existat 8 servicii clandestine care au funcționat aici. S'au suprapus. Rapoartele lor erau trimise la Berlin. Acolo informațiile se băteau cap în cap și din această cauză parte din ele veneau înapoi să fie verificate de Abwehr-ul german, adică de serviciul de informații. Așa am aflat de existența acestor servicii. Eu am colaborat cu Abwehr-ul german. Această colaborare n'am făcut-o eu. La data din 1939, fiind întemeiată de amiralul Canaris, șeful serviciului german dela Berlin împreună cu Mihai Moruzov, chiar înainte de începerea războiului cu Polonia, pentru ca să asigure în primul rând interesele germane în zona petroliferă. Când a venit d. mareșal la putere a găsit această colaborare în ființă. Acesta este adevărul. Rog pe d. mareșal Antonescu să-și amintească, că în primele zile ale lunii Septembrie a venit la d-sa amiralul Canaris și a intervenit în favoarea lui Mihail Moruzov, desvăluindu-i că există colaborare secretă între Abwehrul german și serviciul secret român, încă cu un an de zile înainte.

Ac. I. ANTONESCU: Este exact.

Ac. E. CRISTESCU: Si atunci a cerut amiralul Canaris — situația de fapt așa se prezinta: lucrările pe teren se făceau cu agenți români împreună cu agenți germani — ca d. mareșal Antonescu să autorizeze și mai departe această colaborare. D. mareșal Antonescu a autorizat această colaborare. Eu am venit la șefia serviciului secret român la 15 Noembrie 1940. Fusesem până atunci funcționar dela sub șef de biurou până la gradul de director și director general, 14 ani în siguranța generală a statului și 6 ani în ministerul internelor. Am fost luat din funcțiunea de director al personalului din ministerul de interne și fiindcă eram specializat și făcusem studiile în străinătate, fiindcă eram membru în comisia internațională de poliție criminală și avusesem o vastă experiență în această materie și fiindcă eram un om independent și care nu făcusem niciun fel de politică și numai politică național patriotică a statului. D. mareșal Antonescu m'a ales dintre toți cei cu această specialitate și m'a însărcinat cu conducerea acestui serviciu. După o lună dela preluarea acestui serviciu a venit la mine colonelul Roder șeful secției Abwehrului german dela București. Trebuie să menționez că Abwehrul venise în țară în mod oficial ca parte componentă în misiunea militară germană. Prin urmare era recunoscut de statul român cum era recunoscută și misiunea militară germană. Nu era deci un serviciu clandestin. Colonelul Roder mi-a cerut colaborarea arătându-mi că aceasta începuse cu un an de zile înainte. I-am răspuns că colaborarea cu un serviciu străin, indiferent care ar fi el, nu pot să o fac fără autorizația șefului statului, care este șeful meu direct și atunci îi voiu da răspunsul. M'am dus la d. mareșal Antonescu. D. mareșal Antonescu a autorizat acest lucru.

Țin să menționez, domnule președinte, că exista în țara românească Gestapoul german încă din 1934, serviciu care trăise clandestin și pentru că în dosar se află o serie de acuzații contra mea pe chestiunea Gestapoului sunt nevoit să dau câteva explicațiuni: ce a însemnat Gestapoul, ce a fost Gestapoul și până când a funcționat el în Țara Românească, fiindcă dosarul spune, dela început și până la sfârșit, că sunt un rob al Gestapoului.

CRIMELE GESTAPO-ULUI

Gestapoul a funcționat în România încă din 1934 și a fost amestecat în toate atentatele din țara Românească: contra lui Duca, a lui Călinescu și toate celelalte. El a avut o acțiune foarte puternică în legătură cu germanii. El a avut o acțiune foarte puternică în ce privește afacerea dela Jilava și din cercetările făcute atunci, a rezultat că Gestapoul a fost cel care a dat arme legionarilor, care au executat pe cei dela Jilava, iar mai târziu, cu ocazia rebeliunii, s'a constatat că, o bună parte din armele legionarilor, erau furnizate tot de acesta. Gestapoul era condus de Geisler, care trăise clandestin până în Septembrie 1940.. Atunci s'a oficializat, iar în urma cercetărilor făcute și celor stabilite precum și în urma informațiilor d-lui mareșal Antonescu și a d-lui Mihai Antonescu, am desăvârșit aceste cercetări și am stabilit că Geisler avea un mare serviciu în România și influențase toate aceste operațiuni. Deaceia am cerut, și d. Mihail Antonescu a obținut dela guvernul german ca acești domni să fie expulzați. Intr'adevăr a venit un avion într'o zi și nouă inși împreună cu Geisler au plecat în Germania. Aceasta nu înseamnă că Geisler nu mi-a plătit polița mai târziu, el avea foarte mari legături cu partidul național-socialist din Germania și a fost însărcinat cu baza așa ziselor legăre, în care erau internați legionarii cari au plecat în Germania după rebeliunea din 1941.

Sub influența lui Geisler, Horia Sima a putut pleca dela Berlin la Roma, iar în urma protestelor guvernului român, guvernul german l-a scos în 3 zile pe Horia Sima din Roma și l-a adus la Berlin. După plecarea lui Geisler din România, Gestapoul n'a mai funcționat la noi în țară. Au fost celelalte 8 servicii, cel mai important era S. D-ul german, care se ocupa în special de afacerile politice, fiind condus de Curt Auer, care schimba pașapoartele și misiunile și firmele în fiecare zi. Eu am colabora numai cu Abwehr-ul german. In ce a constat această colaborare?

Era în primul rând colaborarea deja făcută în zona petroliferă pentru aprărarea acestei zone, unde se găseau agenții germani veniți cu ani de zile înainte împerecheați cu agenți români.

Se făcea un serviciu de supraveghere și pază, pentru ca în cazul ivirii unei stricări de relații, ingineri englezi și americani, care se găseau acolo, să nu dea foc zonei petrolifere și să nu distrugă instalațiile de acolo. Această colaborare a continuat. Deasemenea se mai colabora și în zona dunăreană în toate porturile prin care se scurgeau spre Germania vasele și tancurile de petrol. Acest serviciu exista, a rămas pe loc și a continuat să funcționeze mai departe. Colaborarea s'a extins și asupra chestiunilor de contra sabotaj, de contra informații și contraspionaj. Deasemeni se făcea și un schimb de infodrmații între Abwehrul german și serviciul român de informații. Convențiunea era că România nu dă informații din țările care îi sunt prietene, iar Germania nu dădea informațiile din țările cu care se găsea în alianță. Pentru celelalte țări, schimbul de informații era permis. Era această colaborare până la Armistițiu.

CU CINE LUCRA CRISTESCU

PREȘEDINTELE: In ce fel ați colaborat cu generalii Piki Vasiliu și Popescu?

Ac. E. CRISTESCU: Prin legea mea de organizare eu sunt obligat să colaborez cu marele stat major și cu celealte departamente. Cu generalii Vasiliu și Pantazi luam parte la conferințele de ordine publică, de care s'a vorbit aseară. Acolo se făcea un schimb de informații, se făcea o centralizare a informațiilor și după aceea mergeam a doua zi la d. mareșal Antonescu, unde se țineau conferințele de ordine publică. In ultima parte a războiului și în special în 1944 s'au ivit o serie de chestiuni delicate. Se făceau atunci tratative de armistițiu, iar eu eram însărcinat de d. mareșal Antonescu să fac unele legături politice. Deaceea după ce se terminau conferințele de ordine publică rămâneam la d. mareșal să-i dau rezultatul misiunilor pe care le aveam și unele informații politice mai delicate. Pentru că d. g-ral Vasiliu conducea toate măsurile de ordine și pentru ca aceste măsuri de ordine să nu încalce nici decum linia generală politică pe care o ducea d. mareșal Antonescu, în legătură cu aceste tratative, era reținut și d. g-l Vasiliu ca să ia act de anumite chestiuni. După ce pleca și d. g-l Vasiliu pentru anumite chestiuni rămâneam eu cu d. mareșal Antonescu.

PREȘEDINTELE: Ați făcut legătură între conducătorii germani pe de o parte și Ion Antonescu pe de altă parte?

Ac. E. CRISTESCU: Domnule președinte, am văzut și eu în dosar această afirmație și am văzut pe ce se bazează. Eu n'am fost în țară. Dacă ași fi fost aici și dacă ași fi fost întrebat, foarte multe lucruri din dosar s'ar fi lămurit fără să fie necesar să fie întrebați agenți de a treia mână și funcționari subalterni, care datorită faptului de organizare a serviciului nu știau ce se întâmplă dela o secție la alta. N'am cunoscut nici pe Himmler, nici pe Keitel, nici pe Ribbentrop pe nimeni din conducătorii germani. N'am făcut nici o legătură directă. N'am avut decât colaborare pe terenul românesc.

PREESDINTELE: Prin urmare n'ați avut astfel de legături.

AC. EUG. CRISTESCU: Niciodată n'am avut astfel de legături.

PREȘEDINTELE: Informațiile care se culegeau de serviciul special în ce măsură mergeau la conducerea statului român și în ce măsură mergeau la nemți?

AC. EUG. CRISTESCU: Toate informațiile, pentru că acest serviciu era un serviciu de informare generală a conducătorului statului mergeau la președinția consiliului prin buletine zilnice, iar informațiile speciale le dădeam în audiențe speciale pe care le aveam la d. mareșal Antonescu, deasemenea se comunicau părțile militare și economice, pe specialități celorlalte departamente. Toată activitatea serviciului era supusă președinției consiliului de miniștri și celorlalte departamente. In ceeace privește pe germani, le dădeam anumite informațiuni numai pentru ei și la rândul lor ne dădeau anumite informațiuni. Aceste informațiuni nu priveau chestiunile politice interne care erau ale noastre; ele priveau numai semnalări de suspecți, sabotajii, chestiuni externe; problemele politice interne însă nu le dădeam niciodată pentrucă așa a fost dela început convenția.

PREȘEDINTELE: Ce circulară a dat serviciul secret după ocuparea Odesei? Acolo unde este vorba de curățarea terenului?

AC. EUG. CRISTESCU: Termenul de curățirea terenului este un termen tehnic nu un termen politic, așa cum se arată în actul de acuzare. Curățirea terenului se face și aici în București astăzi.

RELAȚIILE CU OAMENII POLITICI

PREȘEDINTELE: Care erau misiunile personale care v'au fost încredințate de d. I. Antonescu? Ați spus că ați avut discuții.

AC. EUG. CRISTESCU: Eu n'am făcut niciodată nici un fel de politică d-le președinte. Am fost un simplu funcționar de carieră, însă prin natura serviciului acestuia, pe care l-am condus, am avut însărcinări de natură politică informativă, am avut mai multe legături cu oameni politici români. Am avut legătură cu d. Dinu Brătianu. D. Dinu Brătianu mi-a reclamat la un moment dat că la una din fabricile de hârtie pe vremea regimului legionar, legionarii se duseseră la proprietar care era un evreu și îl forțaseră cu revolverul să semneze un act de cesiune a fabricei. Evreul de frică, cedase. D. Dinu Brătianu a reclamt la președinția consiliului și eu am fost însărcinat să fac o anchetă. Am făcut ancheta și am comunicat rezultatul d-lui mareșal Antonescu care a trimis afacerea la parchet. Cu această ocazie, d. Dinu Brătianu mi-a spus: Eu apreciez foarte mult pe generalul Antonescu, cu știu că este un mare patriot și chiar când face greșeli le face din excese de patriotism. Tot cu d. Dinu Brătianu am avut întrevederi în chestiunea d-lui Buzescu, directorul dela Oficiul Letea. D. mareșal Antonescu fusese informat că acest Buzescu scosese dintr'un schimb de scrisori între d-sa și d. Dinu Brătianu anumite pasagii la mașină și pe fițuici le împărțeau în diferite cercuri din București. Operațiunea era făcută de așa manieră încât tot ce era defavorabil d-lui mareșal Antonescu era scris acolo în acele fițuici, iar tot ce era defavorabil d-lui Dinu Brătianu nu era scris, pentru că răspunsul d-lui mareșal Antonescu în această scrisoare a d-lui Dinu Brătianu constituia un foarte aspru rechizitoriu contra acțiunii partidului liberal. Atunci d. mareșal Antonescu mi-a dat ordin: Să iei pe Buzescu, să-i faci percheziția și dacă găsești aceste hârtii îi faci o adresă și-l bagi în lagăr.

AC. ION ANTONESCU: Era legea care împiedica difuzarea unor astfel de lucruri.

AC. EUG. CRISTESCU: D. Dinu Brătianu m'a rugat atunci să intervin pe lângă d. mareșal Antonescu pentru ca Buzescu să fie pus în libertate. Cu această ocazie d. Dinu Brătianu mi-a spus: „Vezi d-ta? Dacă este vinovat cineva în această chestiune, suntem noi că am schimbat scrisori între noi. Eu am dat concurs d-lui mareșal întotdeauna. I-am dat o serie întreagă de tehnicieni care i-au complectat guvernul, pentru că dumnealui n'a avut technicieni în materie de finanțe și de economie și eu înțeleg să-i dau tot concursul și tot ajutorul necesar deaceea, te rog, să intervii. Am intervenit la d. mareșal, d-sa a amânat această chestiune și după ce Buzescu a stat 2 luni în lagăr, i-a dat drumul.

PREȘEDINTELE: Despre aceste lucruri d-ta informai pe Ion Antonescu?

Ac. E. CRISTESCU: Da, domnule președinte. Am avut relații și cu d. Gheorghe Brătianu. Il întâlneam și aveam discuții politice cu d-sa. D. Gheorghe Brătianu, mi-a afirmat dânsul, a fost acela care, atunci când Regele Carol a fost la Paris și la Londra și a luat contact cu guvernele respective și a declarat că acolo unde se va găsi soldatul francez va fi și soldatul român, d. Gh. Brătianu a fost acela care, împreună cu Ața Constantinescu l-a determinat să facă o vizită lui Hitler la Berchtesgaden.

D. Gh. Brătianu era foarte considerat la legația germană și a fost o perioadă când d. mareșal Antonescu era bolnav și legația germană reflecta cine ar putea să-i ia locul dacă cumva s'ar întâmpla ceva. D. Gh. Brătianu era socotit de Killinger, cu care am vorbit eu în acea perioadă, printre acele persoane. D. George Brătianu a fost și pe front; acolo dânsul a luat contact cu toți comandanții germani de mari unități după recomandarea prietenului său d. gen. Racoviță, și am văzut mai târziu că au fost decorați de Fuehrer și publicați cu cea mai mare profuziune în ziare cu decorații germane pe piept.

RELAȚIILE CU D. IULIU MANIU

Dar relațiile cele mai multe, d-le președinte, le-am avut direct și indirect cu d. Maniu. D. Maniu a făcut mai multe intervenții, la mine pentru scoaterea din lagăr a câtorva prieteni politici și anume: Ilie Lazăr, care stătea la Capșa și printre sandwichurile cu icre negre și paharele cu vermuth discuta politică în gura mare și împărțea scrisorile d-lui Maniu și d-lui Brătianu în fițuici pe calea Victoriei. De acest lucru au aflat și germanii, cărora noi le spuneam mereu că democrația românească nu face nicio acțiune, discută și vorbește. Poate să vorbească pentrucă numai atunci când va trece la o acțiune serioasă d. mareșal Antonescu va lua măsuri, le răspundeam întotdeauna în acest sens. Killinger îmi spunea: „D-ta știi ce se petrece la Capșa? Asta nu este o acțiune?". Atunci, d. mareșal Antonescu fiind informat asupra acestei situații, mi-a ordonat: „Fă o adresă la ministerul de interne și acești domni, Ilie Lazăr, Leucuția și Rechițan să se ducă la lagărul Tg. Jiu". D. Lobonțiu, la Sinaia, într'un cerc de prieteni, a spus: dacă este vorba să avem așa de mari pretenții asupra Ardealului, trebue să recunoaștem și să fim drepți că orașele din Ardeal nu sunt tocmai românești și tot ceiace s'a făcut acolo s'a făcut de unguri. Domnii aceștia au mai fost internați în lagăr, însă foarte puțin. Dacă ar fi să facem o listă a victimelor așa zișilor democrați români, nu știu dacă vom găsi un mort în toată această perioadă și la lagărul din Tg. Jiu domnii aceștia n'au dus-o prea rău. Vă rog să vă informați și dvs. acolo și veți vedea că ei n'au trăit așa de rău. Pentru toate aceste chestiuni d. Maniu făcea intervenții la mine ca să intervin și eu la d. mareșal Antonescu să-i pună cu un moment mai de vreme în libertate. Am mai avut relații cu d. Maniu în urma descoperirii pe care serviciul meu a făcut-o în privința unei organizații de spionaj condusă de inginerul Popovici și de Rică Georgescu. Domnii aceștia primiseră un mare fond, făcuseră spionaj în defavoarea armatei române, iar din această afacere dumnealor făcuseră un târg pentru că au împărțit o bună parte de bani între dânșii. La anchetă văzându-se strânși cu ușa — a avut 80.000.000 — au început să spună că banii aceștia au fost întrebuințați pentru propaganda patriotică în Ardealul de Nord și că de acest lucru știau d-nii Mihalache și Lupu. Pentru acești domni am fost rugat în repetate rânduri de d. Maniu să le dau un tratament cât se poate mai bun ca procesul să nu fie judecat. Asemenea repetate intervenții s'au făcut și la d. mareșal Antonescu și în deosebi la d. Mihai Antonescu. Au fost nesfârșite intervenții pentru a face lucrurile așa cum trebuie, nu pentru că intervenea, ci pentrucă s'ar fi ivit foarte mari dificultăți. Procesul nu s'a mai judecat și s'a ținut dosarul până la încheerea armistițiului. Pentru această chestiune d. Maniu a făcut nesfârșite intervenții. Insă toate aceste legături se făceau indirect. Dela o bucată de vreme d. Maniu avea un prieten al d-lui din Ardeal, pe consilierul Curții de Apel, Tuliu Goruneanu, care era în serviciul meu. D. Maniu cunoștea bine pe acest om și avea încrede în el. Prin acest magistrat mi-a trimis în diferite rânduri unele știri importante, pe care le primea dumnealui din străinătate: unele mesagii cu caracter politic privind țara românească. Toate aceste mesagii și știri erau comunicate de mine personal d-lui mareșal Antonescu.

PREȘEDINTELE: In ce scop vi le trimitea dvs.?

TRATATIVELE ARMISTIȚIULUI

Ac. E. CRISTESCU: *D. Maniu știa că eu aveam legături directe cu d. mareșal și mai știa că eu știu să mă feresc de nemți ca să nu afle aceste lucruri, că eram un om discret și învățat în această meserie și de aceea întrebuința această cale. După o bucată de vreme și mai ales atunci, când au început tratativele Armistițiului d. Maniu a avut relațiuni și contact personal direct cu mine. Contact pe care eu îl aveam cu autorizația d-lui mareșal Antonescu, care a fost tot timpul la curent cu aceste lucruri. Relațiunile în tot timpul armistițiului și întrevederile mele cu d. Maniu au fost mai multe.*

Când a venit armistițiul, tratativele lui s'au purtat pe 3 căi: prima cale a fost prin serviciul secret de informațiuni asupra căreia nu voi da prea multă desvoltare. El a format obiectul unui mare raport pe care l-am prezentat d-lui mareșal Antonescu. D. mareșal Antonescu m'a autorizat să continui aceste legături tainice pe care eu le aveam și în Occident și în sud-vestul european ca să aflăm ce se discută și toate informațiile care circulau în legătură cu poziția României.

(Continuare în pag. 3-a)

Eliberarea noilor cartele se face și în zilele de 11 și 12 Mai

Prefectura poliției Capitalei, (Serviciul de control al pâinii), aduce la cunoștința publicului că eliberarea noilor cartele pe anul 1946, se va face și în zilele de 11 și 12 Mai, între orele 7—21 la toate comisariatele și posturile de jandarmi.

BONUL DE PÂINE

Azi Joi, 9 Mai și mâine Vineri, 10 Mai, este valabil bonul nr. 2 (ambele jumătăți) pentru 600 grame pâine.

Pâinea se va distribui în cursul zilei de Joi, 9 Mai, între orele 5—20.

PENTRU INIMILE CARITABILE

Văduva Paula Dumitrescu, săracă, din strada Părintele Vasile Lucaci 45 în fața spitalului Colentina, bătrână lipsită de vederi, neputincioasă, picioarele și coastele fracturate, se zbate în cea mai neagră mizerie. Roagă inimile miloase s'o ajute.

Comisia de femei,

din Sindicatul Ministerului Afacerilor Interne dă o

SERATA DANSANTA

Sâmbătă 11 Mai 1946, orele 21, în saloanele „NEPTUN" din str. Bursei 2.

Serata se dă sub patronajul d-lui ministru TEOHARI GEORGESCU

Beneficiul este sortit ca fond de întreținere a coloniei de copii ai funcționarilor M. A. I.